

**„גנבתי תיק כדי
להדגים את
אי־הסדר במישרד
ההוצאה לפועל
בתל־אביב”**

מישפטים נמשכים חודשים ארוכים ולעיתים אף שנים. ההגיון מחייב כי לפחות במחלקת ההוצאה־לפועל יהיו הלתיכים פשוטים, קלים ונוחים להפעלה. כאן לא

(המשך בעמוד 26)

רציתי לבדוק אם זה אפשרי. לא היה דבר קל מזה. הסתרתי (ראה תמונות) את התיק בתוך עתון ויצאתי עימו מחוץ ל־כותלי בית־המישפט. שם צילמתי אותו.

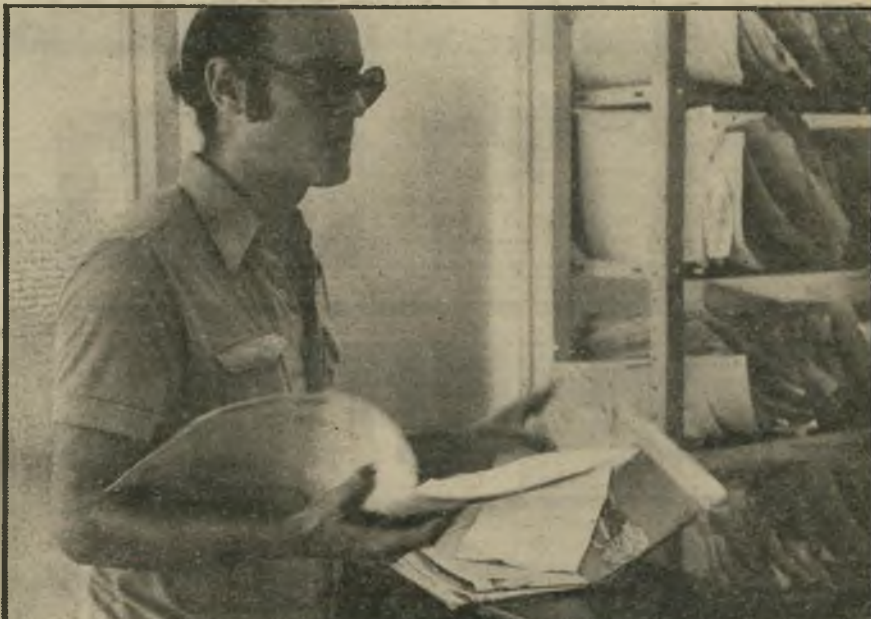
**מבקר
העולם הזה
בא לביקור**

בית־המישפט באיזור תל־אביב בלכד. פקיד ההוצאה־לפועל פנה לעבר ה־מדפים עמוסי התיקים, שלף תיק צהבהב והושיטו לעברי. אמרתי יפה „תודה”, לקחתי את התיק לידי, התיישבתי על אחד הספסלים בקצה האולם, ועיינתי במיסמכים שהיו כלולים בתיק. לא היה לי מושג במה עוסק תיק זה. מי התובע ומי הנתבע בו. אחרי עיון קצר הסתבר לי כי בתיק הגדון פעל עורכ־דין בשם דינר בשם קופת עליה בעמ״ נגד פלוני בגין חוב בסך 700 ל״י, שלא שולם.

לא היה לי כל ענין בתיק זה. אבל רציתי לבדוק באמצעותו את נכונות השמועות שנפוצו לאחרונה על אי־הסדרים במשרדי ההוצאה־לפועל בתל־אביב. בין שאר השמור

1 תור אפייני ליד האשנב במישרדי ההוצאה־לפועל בהיכל־המישפט ב־ת״א. כאן נאספים התיקים בתביעות אזרחיות על חובות כספיים שניתן בהם פסק־דין וההוצאה־לפועל אמורה לגבותם.

3 אני מעיין בתיק שלא שייך לי ומניחו בתוך עיתון שבידי. בצורה זו אני יכול להגיע לסודות מסחריים כמוסים, או פשוט לסחוב את התיק ממשרדי ההוצאה־לפועל, דבר שיחייב את התובע להתחיל בכל התהליך המישפטי מחדש.

2 אני מבקש את התיק מפקיד ההוצאה־לפועל. האיש אינו מבקש ממני להזדהות, למרות שהחוק מחייב זאת, אינו רושם את שמי, מתיר לי לקחת את התיק עימי ולפרוש עימו לפינה — זהו החור הקורא לכל גנבי התיקים.

**גנבתי תיק
בהוצאה לפועל**

יכולתי לעשות בו כרצוני, לשרפו או לשמרו למזכרת בביתי. איש לא היה יודע לעולם מי נטל את התיק ואיך הוא נעלם. קופת עליה בעמ״ היתה צריכה להתרוצץ עוד חודשים רבים כדי לגבות את 700 הלירות שלה מהחייב.

אבל אני חזרתי אל משרדי ההוצאה־לפועל, החזרתי את התיק לפקיד, שהחזירו למקומו. כך התאמתה אחת השערוריות הרבות המיוחסות למישרדי ההוצאה־לפועל בתל־אביב, העובדים עדיין באותן שיטות כמו לפני ארבעים שנה.

לשירותי ההוצאה־לפועל נזקק אדם ש״זכה בתביעה אזרחית כספית, אך הנתבע מתחמק מלקיים את פסק־דינו של השופט. בתי־המישפט בארץ עמוסי עבודה. ה־

עות נפוצה גם השמועה כי אין דבר קל יותר מאשר להיפטר מחוב כספי הנאכף עליידי בית־המשפט. כל מה שצריך לעשות הוא לסחוב את התיק ממשרדי ההוצאה־לפועל. לפי השמועות בחוגי עורכי־הדין

מאחזאב יפת

נעלמים ממשרדי ההוצאה־לפועל עשרות ומאות רבים של תיקים, והתובעים עומי־דים חסרי־אונים כשהם רוצים לגבות את הכספים המגיעים להם. וזאת משום שהחייבים או שליחיהם מעלימים את תיקי התביעה ממשרדי ההוצאה־לפועל.

משרדי ההוצאה־לפועל בהיכל ה־מישפט בתל־אביב. צפוף. ליד הדלפק־קים נדחקים עורכי־דין, מזכירות, בעלי־חוב וחייבים. מהעבר השני, מאחורי גבם של פקידיו ההוצאה־לפועל הכול־יכולים, ארונות מתכת שמדפיהם עמוסים באלפי תיקים. כל תיק הוא סיפור בפני עצמו. כל תיק שווה כסף. הוא מכיל את הקביעה הסופית שפלוני חייב לשלם סכום מסוים לאלמוני, מיבצע שההוצאה־לפועל חייבת לכפות עליו.

„בוקר טוב” אמרתי באדיבות לפקיד, „אבקש את התיק מיספר 14403/73. זה היה המספר הראשון שעלה בדעתי אחרי שהסתבר לי קודם לכן שבששת החודשים הראשונים של השנה הנוכחית כבר נפתחו למעלה מ־15 אלף תיקי הוצאה־לפועל של

4 אני יוצא ממשרדי ההוצאה־לפועל על, כשהתיק שביקשתי מונח בתוך העיתון שבידי, מבלי שאיש יבחין בו או ינסה למנוע ממני הוצאתו.